

עמ"י 8194/02/15 - משטרת ישראל - תחנת דימונה נגד סבטלנה אולייניק

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

03 פברואר 2015

עמ"י 8194-02-15 מדינת ישראל נ' אולייניק(עציר)

בפני כב' השופטת נחמה נצר	משטרת ישראל - תחנת דימונה
העוררת	
נגד	
המשיבה	סבטלנה אולייניק

נוכחים:

בשם העוררת רפ"ק אלי כהן

בהעדר המשיבה

ב"כ המשיבה עוה"ד אבו מדיעם

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בהליך זה מבקשת היחידה החוקרת - תחנת משטרת דימונה להשיג על החלטה שניתנה היום בבית משפט השלום בבאר-שבע, במסגרתה, נעתר בית משפט קמא באופן חלקי בלבד, לבקשה להוסיף ולהחזיק את המשיבה במעצר תוך שקבע, כי מעצרה יסתיים היום סמוך לשעה 21:00.

יאמר כי לאחר שניתנה החלטה, ועוד בטרם בית משפט קמא קם מכיסאו, עתרה המבקשת, העוררת כאן, לעכב ביצוע ההחלטה, אלא שבית משפט קמא, סירב לעשות כן, תוך שציין כי אין המדובר בהחלטת שחרור וכי בידי העוררת האפשרות להגיש הערר עוד בטרם יפוג תוקף צו המעצר.

יצוין כי העוררת מימשה את זכותה, הגישה ערר ועת נדרשתי לו והואיל וכאמור בית משפט קמא קבע בהחלטתו מושא הערר כי המעצר יוארך עד היום בשעה 21:00, ברור כי שמיעתו של הערר צריכה היתה להיעשות עוד היום וסמוך מאד למועד הגשת הערר, ובכך למעשה, למנוע אפשרות של סיכול מראש של זכותה של העוררת, להעמיד למבחן שיפוטי את החלטת בית משפט קמא.

בנסיבות אלו, ראיתי לנכון מעבר לקביעת הערר לדיון עוד היום, גם לקבוע בהחלטה כי שמיעת הערר תיעשה גם ללא נוכחות המשיבה, מתוך שחששתי כי תיתכן מציאות שבה בין סיום הדיון בבית משפט קמא ועד להגשת הערר, ובפרט עד לקביעתו, תילקח העצורה חזרה למתקן הכליאה, כפי שאכן קרה.

יאמר כי טרם כניסתי לאולם, נעשה בירור מול שוטרי יחידת נחשון, ואלה מסרו כי פעלו להשיב העצור למתקן הכליאה, וכי בעשותם כן, לא ידעו כלל כי הוגש ערר.

בנסיבות אלו, אינני סבורה כי נכון לזקוף העובדה כי לא ניתנה הודעה ככל שלא ניתנה דווקא על המבקשת, וכי יש לאפשר לעוררת למצות את זכות הערר בפרט משלא נעתר בית משפט קמא לבקשה לעיכוב ביצוע.

על כן, קובעת כי שמיעתו של הערר תיעשה זה עתה אף שלא בנוכחות המשיבה.

ניתנה והודעה היום י"ד שבט תשע"ה, 03/02/2015 במעמד הנוכחים.

נחמה נצר, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני ערר על החלטה שניתנה היום בבית משפט השלום בבאר-שבע בזיקה לבקשה שהגישה העוררת ועל פיה התבקש בית משפט קמא להאריך מעצרה של המשיבה למשך 7 ימים נוספים.

על פי הבקשה המשיבה ביחד עם אחרים סחטה, שדדה וכלאה מספר אנשים ועל פי הנטען מעצרה התבקש בשל חשש למסוכנות ובשל חשש לשיבוש.

בית משפט קמא שבפניו נדונה הבקשה, ראה לנכון להיעתר לבקשה, עם זאת, באופן חלקי עד למאוד, שכן מעצרה של המשיבה הוארך עד היום בשעה 21:00.

עיון בהחלטת בית משפט קמא מעלה כי זה סבר שהתשתית הראייתית העולה מתיק החקירה מבססת חשד סביר אך לעבירה של כליאת שווא בו בזמן שהתשתית הנוגעת לעבירה של סחיטה בכוח היא במידה "מינורית" מאוד.

בית משפט קמא הוסיף וציין, כי לדעתו אין תשתית ראייתית ה מבססת חשד סביר ליתר העבירות שהמשיבה הוחשדה בביצוען. כמו כן, צוין בהחלטה כי חלקה של המשיבה נופל עד למאוד מחלקם של המעורבים האחרים וכי עיקר השתתפותה נובע מהיותה נוכחת במעמד שבו בוצעו על פי הטענה חלק מן העבירות הנטענות.

בית משפט קמא אף ראה לנכון לומר כי המתלונן עצמו לא קשר את המשיבה למעשה האלימות ואף לא למעשה הסחיטה אם כי, אישר שהמשיבה קיבלה לידיה חלק מתוצרי הסחיטה.

כאמור, הבקשה נעתרה באופן חלקי מאוד ובית משפט קמא אף ראה לנכון לומר, כי מעיון בדוח הסודי שהוגש לעיונו ואשר כלל את פירוט פעולות החקירה שבוצעו נדרש לפי הערכת היחידה החוקרת, מלמד כי אך פעולות 15 ו-16 הן פעולות שביצוען תלוי בהיות המשיבה מאחורי סורג ובריח.

עיינתי בחומר החקירה וגם אם ניתן להצדיק את קביעת בית משפט קמא כי מידת מעורבותה של המשיבה באירועים נופלת ממידת מעורבותם של המעורבים האחרים וגם אם לעת הזו החומר הראייתי שנאסף אינו מצביע על המשיבה כמי שהיתה הרוח החיה והמושכת בחוטים עדיין לסברתי, בית משפט קמא המעיט במידה בלתי סבירה בהערכת מעורבותה של המשיבה באירועים ונדמה, כי אף הקביעה שהמעורבות של המשיבה רובה ככולה נובעת מנוכחותה בחלק מהאירועים בהם בוצעו העבירות, אינה נקיה מספקות.

יש לומר בהקשר זה כי מדובר בחקירה שהחלה אך ביום 30.1.2015 וגם אם בית משפט מחויב להביא במסגרת שיקוליו את העובדה כי היחידה החוקרת הואילה לעצור את המשיבה רק אתמול, הגם שעל קיומה נודע בעת הגשת התלונה 30.1.2015, עדיין לדעתי האיזון שערך בית משפט קמא ואשר מתחייב בנסיבות העניין יש בו מידה מסוימת של קיפוח עד כדי סיכול אפשרות אמיתית וממצה של היחידה החוקרת להגיע לחקר האמת.

כידוע, ימי המעצר נועדו בראש ובראשונה על מנת לקדם את החקירה ועל מנת להעמיק חקור בתלונה שהוגשה לרשות החוקרת. אומנם, לצד צרכי החקירה יש להבטיח את זכויות החשודים ובוודאי שבמקום שבו לא מתקיימת עילת מעצר, אין ואל לא לבית המשפט הנדרש בבקשת מעצר לעשות כן. עם זאת, במקרה שבפני, נדמה כי המסוכנות עולה ומבצבצת מתוך מסכת האירועים כפי שהיא משתקפת בחומר הראייתי שנאסף עד כה. שלא לדבר על כך, כי מעיון בעדויות שנגבו עד כה, אף מפי המעורבים האחרים, עשויה להתחייב מסקנה כי המשיבה נוטה להמעיט במידת השתתפותה או במידת מעורבותה כאשר הפחתה זו לא בהכרח עולה בקנה אחד עם העדויות האחרות שנקבעו עד כה.

מטעמים ברורים אינני חושפת ביתר פירוט את העולה מתיק החקירה. עם זאת אציין כי להערכתי העמקה של החקירה כפי שביקשה היחידה החוקרת עשויה דווקא להואיל עם המשיבה אם אכן לשיטתה נוכחותה בזירת חלק מהאירועים היתה תמימה הא ותו לא.

לאור האמור לעיל, ואף בשים לב לכך שגם בית משפט קמא הכיר בכך שישנן לפחות 2 פעולות שלצורך ביצוען נדרש עדיין להותיר את המשיבה מאחורי סורג וברח, ומתוך שהגבלת משך המעצר לשעות ספורות בלבד יש בו כדי להכביד ואף להקשות אם לא לסכל כליל את האפשרות לשאוף לביצוע פעולות אלו, סברתי כי יש מקום לקבל את הערר במובן זה שיש להעמיד לרשות היחידה החוקרת זמן סביר של ממש לביצוע הפעולות האמורות.

אשר על כן, הערר מתקבל במובן זה שמעצרה של המשיבה יוארך עד מחר 4.2.2015 עד השעה 13:00. ברי כי אם בפעולות שבית משפט קמא ראה בהן כמצריכות וכמצדיקות המשך המעצר, לא יהיה כדי לחזק ולבסס באופן ראוי יותר את התשתית הלכאורית כנגד המשיבה ואף לא ילמד על מעורבות משמעותית יותר של המשיבה באירועים או בחלקם, כי אז קרוב לוודאי, שניתן יהיה אז לאשר את שחרורה של המשיבה.

החלטת השחרור כפי שניתנה בטלה וכאמור המשיבה תישאר במעצר עד מחר עד השעה 13:00.

ניתנה והודעה היום י"ד שבט תשע"ה, 03/02/2015 במעמד הנוכחים.

נחמה נצר , שופטת

הוקלד על ידי סמדר סלונים